

[Socialministeren.]

havde været heldigt? Med mine af det ærede Medlem fremhævede herlige Evner vilde det sikkert kun have ført til et nyt Sæt Overgangsbestemmelser til de 5—6 andre, hvorom de hidtidige Aandskæmper indenfor Retsforbundet paa det voldsomste slaas og har slaædes i Aarevis, og det vilde Sagen dog neppe være tjent med.

I Forbindelse med Renteneurosen vil jeg i øvrigt sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at han endelig ikke maa søge at opretholde Begrebet „forbigaaende Invaliditet“, for det er netop en af de allerfarligste Bestemmelser til Fremkaldelse af Renteneurose. Det ærede Medlem syntes ganske vist at mene, at Bortkastelsen af dette Begreb vilde fremkalde Neurosen, men det er nøjagtigt modsat det, der er Mening i. Naa, undertiden sov jo selv den gode Homer. Og det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven vil jeg meget gerne bede om ikke at søge at opretholde Ordene i Invalideloven — og dermed Sammenligningen med — „tilsvarende Aldersklasse“. Det er en Regel, der er inhuman, usystematisk, og tilmed medfører en Mængde Besvær for Administrationen, hvad jeg nærmere skal illustrere i Udvalget, hvis det ærede Medlem ikke skulde føle sig overbevist af min ganske specielle Erfaring paa dette Omraade.

Med Hensyn til de øvrige Spørgsmaal i Folkeforsikringen, Stillingen overfor Medlemskontingents Udredelse, Fribefordringens Omfang, Ventetillægene ved Aldersrenten — hvor det ærede Medlem Hr. Holdgaard allerede har svaret, som jeg vilde svare —, Fradragsreglerne ved Aldersrente — hvor noget lignende gælder —, vil jeg dels henholde mig til mine udførlige Udtalelser i Fjor, dels mene, at disse Spørgsmaal egner sig bedst til videre Drøftelse i Udvalget. Det drejer sig ikke her om Problemer, hvis Løsning kan volde principielle Vanskeligheder. Derimod maa jeg mene, ikke alene efter hvad der passerede i Fjor, men ogsaa under Hensyn til Udtalelserne i disse Dage, derunder af det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, at Rigsdagen ikke nu kan være bekendt at stryge det særlige Invalideretillæg. Ja, dette kunde ske, hvis det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen havde Ret i, at mit Ændringsforslag i Fjor kun var Svaret paa et Drilleri fra det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen. Nej, den afgørende Realitet var fremhævet i en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Fjor om Invalidernes principielt og reelt set

daarligere Stilling end de blot 65-aariges. Det var nærmest den Realitet, der medførte Ændringsforslaget, særlig da jeg i Forvejen havde været under stærkt Pres fra mine egne Side og desuden havde een Grund til, som jeg alligevel hellere vil forklare indenfor Udvalgets snævrere Vægge.

Derimod maa jeg indrømme det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, at det specielle Alderstillæg til de 80-aarige, de 2½ Mill. Kr., kan i Virkeligheden ikke begrundes i Systemet. De er begrundet i den rent menneskelige Betragtning, at vi har Raad til at yde de gamle paa deres aller sidste Dage en ekstra Oplivelse i deres trange Kaar. Mener den danske Rigsdag imidlertid ikke, at der er Raad til denne Humanitet, ja, saa kan jeg kun forsvare den som en Humanitet, ikke ved Argumenter hentede direkte fra dem, der i øvrigt har opbygget mit System. Det indrømmer jeg det ærede Medlem. Men hvad, Menneskelighed er der jo heller ikke noget ondt i, selv om man i øvrigt gaar systematisk til Værks, og det anerkender Oppositionen jo dog ogsaa i gode Tider.

Derimod er det rent systematisk rigtigt, naar vi i øvrigt hjælper enligstillede, fattige Forsørgere med Børn, at vi da ogsaa støtter Enkemænd indenfor de snævre Transsgrænser, Regeringen foreslaar. Og jeg kan ikke se nogen som helst Inkonsekvens i, at Rigsdagen netop holder sig til de enligstillede Forsørgere og afviser Støtte ad denne Vej til samlevende Ægtefæller med Børn. Thi selv om jeg personligt synes, at ogsaa Støtte til disse vilde være af stor samfundsmæssig Værdi, er mine Ønsker i saa Henseende begrændede i ganske andre Betragtninger end dem, der har ført til at ligestille Enkemænd med andre enligstillede Forsørgere. Støtten til Enkemændene er en Afslutning paa en Lovgivning, Støtten til samlevende Ægtefæller med Børn maatte blive noget helt nyt, bygget ud fra andre principielle Betragtninger end Hensynet til den enlige Forsørgere, og Realisationen af dette nye har jeg personlig for længst opgivet, som Samfundsforholdene er, og jeg har aldrig hørt, at Socialdemokratiet har ment, at der i det foreliggende Forslag overhovedet eller for Tiden er nogen som helst Mulighed for at realisere en saadan Tanke, hvis man i øvrigt er enig med mig i den.

Men midt i al sin Kritik af, at jeg var for human baade her og der, faldt der pludselig en Udtalelse af den ærede Ordfører Hr. C. J. F. Sven om, at jeg var for streng, nemlig overfor de forsøm-